WIKIPEDIA

Gjuha Salinan

Salinan ishte gjuha indigjene e njerëzve Salinan të bregut qendror të Kalifornisë. Ajo është zhdukur që nga vdekja e folësit të fundit në vitin 1958.

Gjuha është vërtetuar deri diku në burimet koloniale si Sitjar (1860), por dokumentacioni kryesor i botuar është Mason (1918). Studimi kryesor gramatikor modern, bazuar në të dhënat e Mason dhe në shënimet në terren të John Peabody Harrington dhe William H. Jacobsen, është Turner (1987), i cili gjithashtu përmban një bibliografi të plotë të burimeve primare dhe diskutimin e ortografisë së tyre.

Janë njohur dy dialekte, Antoniaño dhe Migueleño, të lidhura me misionet e San Antonio dhe San Miguel, respektivisht. Antoniaño "nganjëherë quhet gjithashtu Sextapay, i lidhur me zonën e Misionit françeskan të San Antonio de Padova në Monterey County"[1]. Mund të ketë qenë një i treti, dialekti i Playano, siç sugjerohet me përmendjen e një nënndarjeje të tillë të njerëzve , por asgjë nuk dihet prej tyre në mënyrë gjuhësore.

Salinan mund të jetë pjesë e familjes hipotetike Hokan. Edward Sapir e përfshiu atë në një nënfamilje të Hokan, së bashku me Chumash dhe Seri[2]. Ky klasifikim ka gjetur rrugën e saj në enciklopeditë më të fundit dhe prezantimet e familjeve gjuhësore, por prova serioze mbështetëse për këtë nënfamilje nuk është paraqitur kurrë.

Dokumentimi

Edhe pse gjuha është e dokumentuar mirë. Në 1910 dhe 1916, J. Alden Mason punoi me folësit e të dy dialekteve, madje duke bërë referenca në palatograf dhe kymograf. Në 1922, pastaj në 1932-1933, John P. Harrington mbledhur një korpus të rëndësishëm të fjalëve dhe dënimeve në antoniaño dhe në migueleño. Në vitin 1954, William H. Jacobsen mbledh materiale nga një drejtues i antoniaño1.[3]

Burimet

1. ^ "A Glossary of Proper Names in California Prehistory: Ethnolinguistic Groups" (http://www.scahome.org/about_ca_archaeology/linguistic.html). *Society for California Archaeology:*. Retrieved 2012-09-26.
2. ^ Sapir, Edward. (1925) The Hokan affinity of Subtiaba in Nicaragua. *American Anthropologist*27: (3).402-34, (4). 491-527.
3. ^ ↑ a et b Turner, 1980, p. 53.